

Noć knjige

Svjetski dan knjige

Dan hrvatske knjige

21. - 23. 4. 2023.

nocknjige.hr

**Noć knjige: Umjetna
ili uvjetna
inteligencija. Osmisli
svoj završetak priče.**

Robot i njegov maleni prijatelj krenuli su na putovanje brodom. Tijekom putovanja došlo je do oluje. Robot se našao sam u čamcu za spašavanje, kada se domogao kopna utonuo je u dubok san. Osmisli što se dogodilo kada se Automatija probudio.

Sunce ga je probudilo iz sna. Čuo je Vuha kako mu kaže: “Digni se ispod stijene i idi dalje na kopno.” Automatija vidi voćku, a Vuh kaže: „To je avokado, možeš ga protrljati na tijelu da ne zahrđaš jer si bio u vodi.” I tako je učinio. Krenuli su dalje i naišli na selo domorodaca koji su sadili kukuruz. Vidjeli su da kukuruz treba zalijevati. Kukuruz je rastao i rastao sve dok nije sazrio. Domoroci su bili siti i jako zahvalni pa su proglasili Automatiju kraljem. Živjeli su svi zajedno dugo i sretno.

Ana Marija, 4.b

noć knjige

21. - 23. 4. 2023.
nocknjige.hr

Nakon par sati robot se probudio i upitao svoga prijatelja Automatiju gdje su. Automatija je rekao da su na ostrvu.

Đorđe, 4.a

Iz dubokog sna probudio me Vuhov glas koji je poprilično glasno vikao: Probudi se! Netko nas gleda! Otvorivši svoje umorne oči ugledao sam nekakvog čudnog robota tamno smeđe boje. Bio je prekriven šarenim krpama, a na glavi je imao kapu od lišća. U prvi mah uplašili smo se jedan drugoga, ali brzo smo se sporazumjeli i krenuli upoznavati. Ime mu je Moli i sam živi na ovom otočiću Olupina. Otok se tako zove jer uzburkano more svako malo izbací sve i svašta. Moli i ja smo se lijepo sprijateljili. Po cijele dane smo istraživali po otoku koji je stvarno bio puno raznih olupina brodova. Jednog dana u daljini smo ugledali brod. Moli brzo upali vatru kako bi privukao pažnju brodske posade. Jako sam bio sretan što ću se vratiti kući. Moliju sam ostavio Vuha da mu pravi društvo dok se ja ne vratim s prijateljima kako bi otok Olupina očistili od smeća. Kako sam i obećao vratio sam se ubrzo, jer kakav je to prijatelj koji pregazi obećanje. Moli nam je bio jako zahvalan na tome što smo očistili otok, a ja sam koristio svaku slobodnu priliku da ga posjetim.

Matej, 4.a

Kada se probudio više nije bio na istom mjestu gdje je i na početku bio. Vidio je kako nema izumitelja i da je posve sam. Počeo je istraživati i kako je hodao naišao je na duboku šumu. Sve je bilo maglovito i kako je hodao, tako je pao u rupu koja je bila prolaz kroz šumu. Kada je izašao iz šume vidio je more koje će ga odvesti kući. Na obali se nalazio čamac kojim može doći do svoje kuće. Kada je došao kući vidio je iz izumitelja kako je napravio velikog robota.

Ivona, 4.a

Kada se probudio bio je na lijepom otoku punom životinja. Sunce ga je dobro osušilo, pa je ponovno mogao čuti Vuha. Pitao ga je zna li gdje se nalaze, ali ni Vuh nije znao. Oko njih su se počele sakupljati životinje koje je Automatija nekim čudom razumio što govore. Jako im se svidjelo na tom čudnom otoku i odlučili su ostati tamo. Jednoga dana došao je brod na kojem je bio izumitelj. Bio je jako sretan što ih je našao. Automatija i Vuh nisu htjeli otići s njim, ali ih je izumitelj svake godine posjećivao na njihovom čudnom malom otoku Foga.

Tara, 4.b

Odjednom otvori oči, oko njega neprobojan mrak. Opipa uho. Ne! Čekaj. Opipa ponovno. Pa još jednom. Nemoguće! Vuha nije bilo! Pogleda ponovno oko sebe. Oči su mu se polako privikle na mrak. Bio je u nekoj čudnoj prostoriji. Kameni zidovi, nepravilno sagrađeni, uzdizali su se nad jednako nepravilnim kamenim podom. Nigdje niti jedne svjetiljke. Odluči malo istražiti. Hodao je polako i nečujno. Nije znao zašto, ali ovi hladni mračni zidovi činili su mu se strašni i opasni, kao da će se svakog časa početi raspadati i rušiti. Sada je već sasvim dobro vidio. Nije on bio u nikakvoj prostoriji, bila je to pećina. Približio se velikoj, okrugloj dvorani. Bila je puna stupova koji su sezali do visokog kamenog stropa s kojeg su visjeli i stalaktiti. Na podu oko njega bili su stalagmiti, poslagani kao stupići u muzeju koji ti govore do kuda smiješ ići. Odjednom začuje korake, male gotovo nečujne korake. Oblije ga hladan znoj. Koraci su bivali sve bliži i bliži, sve jasniji i jasniji. Sakrije se iza jednog stupa i zatvori oči. Koraci se zaustave. Bojao se, ali radoznalost prevlada. Proviri iza stupa i ugleda....

Ma pustimo mi Automatiju na trenutak. Što se dogodilo s Vuhom? On se odmarao na plaži razmišljajući gdje da potraži svog gospodara. Oluja se u međuvremenu smirila pa je sunce veselo obasjavalo plavu pučinu. Vuh ustane. Zaputio bi se u šumu da potraži Automatiju, ali bojao se. Na kraju ipak krene. Hodao je, onako mali, kroz gustu šikaru a da nije mi spazio veliku crnu priliku što se nadvila nad njim. Ispruži se dugačka crna ruka i zgrabi ga, a on se onako smeten onesvijesti. Probudio se okružen znatiželjnim pogledima. Bile su tu žene, djeca, muškarci pa čak jedan išarani djed. Vuh se lupi po maloj glavici, pa reče: "Kako sam mogao zaboraviti! Plovili smo u zoni urođeničkih otoka! Na njima žive ljudi u plemenima, bez civilizacije!" Brzo su se on i poglavica plemena (onaj išarani djed) sporazumjeli. Poglavica mu je rekao da su Automatiju ubacili u špilju, jer su mislili da je špijun iz suparničkog plemena koji im je došao oteti teritorij, ali da je živ i zdrav (možda malo preplašen). Čak mu je pokazao koja je to bila špilja. Vuh mu se zahvali i pojuri u pećinu. Polako se kretao kroz mrak te uskoro izbije u veliku dvoranu ali tada zastane. Nešto se pomaknulo. Sada već sigurno možete zaključiti da su oni sitni koraci pripadali Vuhu, a da je ono biće koje se pomaklo bio Automatija. Ah, kako su bili veseli kada su se ugledali! Gotovo da su plakali od sreće! Istrčaše sad iz špilje i pojuriše zahvaliti se poglavici. On im pak pokloni brod da mogu otići s otoka. Oh! Kakva je to pak sreća bila! Sve im se poklopilo! Jednom prilikom, kad su se već vratili kući, posjetiše izumitelja. "I kakav je moj stroj?" - upita izumitelj. "Oko svega ste imali " - reče Automatija - osim ovog: elektroprijatelji su vjerni i odani i nikada te neće napustiti!"

Mia, 4.b

noć knjige

21. - 23. 4. 2023.
nocknjige.hr

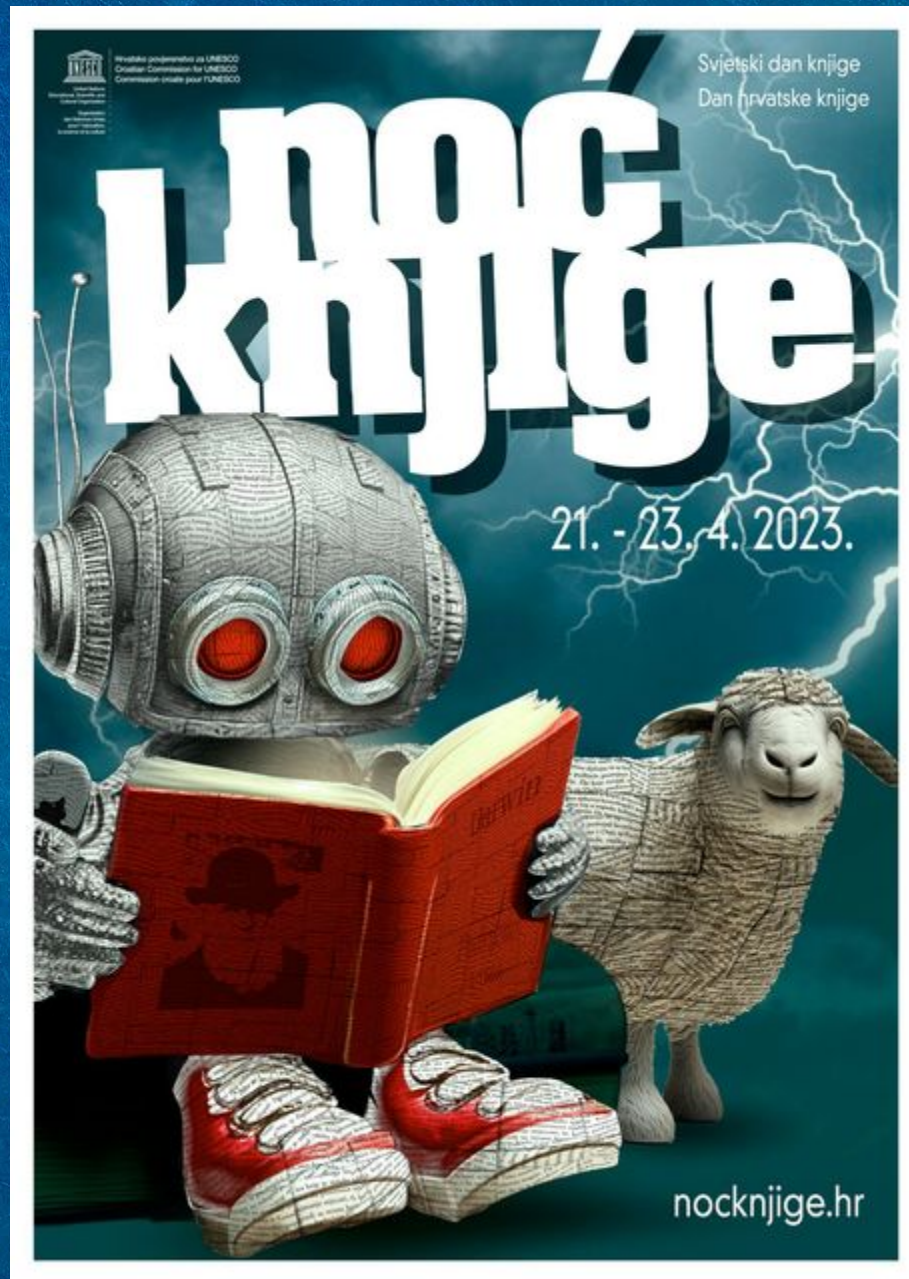
Nakon nekoliko sati Automatija se probudio. Opipa uho i shvati da njegovog prijatelja Vuha nema. Zabrinuto je mislio da mu je ispao negdje u dubokome moru. Sav od tuge govorio je njegovo ime i u suzama ostao na ostrvu.

Željka, 4.b

Automatija je sanjao o Vuhu kako mu na uho šapuće neku lijepu priču. Tada se probudio i ugledao kako mu netko prilazi. Kada je bolje pogledao, spazio je nekog čovjeka kako mu prilazi. Ubrzo ga je taj čovjek podignuo i odnio na neko nepoznato mjesto. To je mjesto bilo njegov ured. On izumitelj kao i Automatijin vlasnik. Taj čovjek doveo je Automatiju u svoj ured kako bi ga popravio. Automatija je bio prestrašen, ali i iscrpljen od svega što je doživio. Kada je Automatija bio popravljen, potpuno se promijenio. Čak se i Vuh promijenio. Imali su drugačije dijelove. Kada im je njihov novi vlasnik pogledao čipove, shvatio je da ipak pripadaju nekom drugom. Zatim ih je vratio njihovom vlasniku. Vlasnik je bio presretan što ih vidi, a oni su se ponašali kao da ga prvi put vide. Ubrzo ih je stari vlasnik vratio u normalu i sve je bilo kako treba.

Anastazija, 4.b

Hvala
učenicima
na
suradnji!